

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI ČR

Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Odbor střetu zájmů

Dle rozdělovníku

NAŠE č.: MSP-71/2017-OSZ-SP/2

VYŘIZUJE: JUDr. Jiří Kapras

TEL.: +420 778 530 717

FAX:

E-MAIL: JKapras@msp.justice.cz

V Praze dne 19.7.2017

Počet listů: 6

Přílohy: 0

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo spravedlnosti, jako správní orgán příslušný podle § 95 odst. 1 ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **rozhodlo** ve zkráceném přezkumném řízení **podle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu takto:**

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru majetkového, právního a správních činností (dále jen „Krajský úřad Olomouckého kraje“), **č. j. KUOK 44788/2017 ze dne 5. 5. 2017**, jímž bylo v odvolacím řízení vedeném na základě odvolání obviněného z přestupku

zastoupeného Mgr. Danem Pospíšilem, advokátem se sídlem AK Sokolská tř. 21, Ostrava, podle § 90 odst. 1 písm. b) a § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu zrušeno ve výroku o nákladech řízení a potvrzeno ve výroku o vině obviněného z přestupku rozhodnutí Magistrátu města Přerova, odboru evidenčních správních služeb a obecního živnostenského úřadu, oddělení přestupků (dále jen „Magistrát města Přerova“), **č. j. MMPř/029992/2017/Sv ze dne 6. 3. 2017,**

s e z r u š u j e

a věc se vrací Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odboru majetkovému, právnímu a správních činností.

II. Účinky tohoto rozhodnutí vydaného ve zkráceném přezkumném řízení se dle § 99 odst. 2 správního řádu **určují ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, č. j. KUOK 44788/2017 ze dne 5. 5. 2017, t. j. od 5. 5. 2017.**

ODŮVODNĚNÍ

Rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 6. 3. 2017 pod č. j. MMPr/029992/2017/Sv (dále jen „rozhodnutí Magistrátu města Přerova“) byl obviněný z přestupku uznán vinným přestupkem podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění účinném do 31. 8. 2017 (dále jen „zákon o střetu zájmů“), kterého se měl dopustit tím, že z nedbalosti dne 15. 2. 2016 při jednání zastupitelstva města Prostějova neoznámil svůj poměr k projednávané dotaci pro Dělnickou tělocvičnou jednotu Prostějov, z. s. (dále jen „DTJ“), tedy nepodal oznámení o osobním zájmu podle § 8 zákona o střetu zájmů. Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen zákon o přestupcích) a § 24 zákona o střetu zájmů správní orgán prvního stupně uložil obviněnému za uvedené jednání pokutu ve výši 5000 Kč a současně mu v souladu s § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a § 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, uložil povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1000 Kč. Ke splnění obou uložených povinností, zaplacení uložené pokuty a nákladů spojených s projednáváním přestupku, pak Magistrát města Přerova stanovil obviněnému z přestupku lhůtu patnácti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Obviněný z přestupku napadl rozhodnutí Magistrátu města Přerova v celém jeho rozsahu včasným a přípustným odvoláním podaným dne 28. 3. 2017. V odvolání uvedl, že Magistrát města Přerova pochybil, když ho uznal vinným, neboť nedostatečně zohlednil veškeré relevantní skutečnosti svědčící v jeho prospěch. Namítl, že jeho členství ve spolku DTJ nebylo a není utajovanou skutečností, nýbrž se jedná o skutečnost obecně a veřejně známou, když jeho členství v DTJ bylo opakovaně zmiňováno v regionálním i celostátním tisku, což doložil do spisu. Obviněný z přestupku dále uvedl, že schvalovaná dotace DTJ byla účelově poskytnuta oddílu boxu, který reprezentuje Českou republiku na mezinárodní úrovni, a že je tedy neoddiskutovatelným veřejným zájmem, aby byl takový sportovní oddíl ze strany samosprávného celku podporován, a tedy lze prospěch takové dotace označit za obecně zřejmý, dotace byla poskytnuta na obecně prospěšný účel a nemůže tak na ni dopadat povinnost dle ustanovení § 8 zákona o střetu zájmů. Obviněný z přestupku rovněž namítl, že doložil vyúčtování poskytnuté dotace, z čehož je zřejmé, že nebyla využita k žádným jeho osobním či majetkovým zájmům a že jemu ani jeho rodinným příslušníkům neplynula z poskytnuté dotace žádná osobní či finanční výhoda. Obviněný z přestupku odmítl, že by neoznámil svůj poměr k věci, když toto učinil zvednutím ruky na dotaz na jednání zastupitelstva dne 15. 2. 2016. Byť striktně nedodržel ústní formu, považuje obviněný z přestupku za extrémní formalismus spatřovat v tomto postupu pochybení, neboť účel zákona byl jeho jednáním jednoznačně splněn.

Na základě odvolání obviněného z přestupku následně v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu Krajský úřad Olomouckého kraje přezkoumal jako odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí Magistrátu města Přerova v celém jeho rozsahu, a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a vydal ve věci rozhodnutí č. j. KUOK 44788/2017 ze dne 5. 5. 2017 (dále jen „rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje“). Krajský úřad Olomouckého kraje se ve svém odůvodnění ztotožnil s rozhodnutím Magistrátu města Přerova stran viny obviněného z přestupku, které shledal zákonným a věcně správným, když toto včetně aplikované právní kvalifikace odpovídá výsledkům provedeného dokazování a právním předpisům. Rovněž v případě výroku rozhodnutí Magistrátu města Přerova o sankci za přestupek obviněného z přestupku nebyly Krajským úřadem Olomouckého kraje

v odvolacím řízení zjištěny vady, které by odůvodňovaly jeho změnu či zrušení, přičemž druh a výši sankce bylo možno podle závěru odvolacího orgánu vzhledem ke všem okolnostem případu považovat za přiměřenou. Krajský úřad Olomouckého kraje se však neztotožnil s částí rozhodnutí Magistrátu města Přerova stran uložení povinnosti nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku a tuto shledal v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, když výrok o nákladech řízení nebyl v rozhodnutí Magistrátu města Přerova řádně odůvodněn.

Na základě zjištěných skutečností Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodl tak, že podle § 90 odst. 1 písm. b) a § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu zrušil ve výroku o nákladech řízení a potvrdil ve výroku o vině obviněného z přestupku rozhodnutí Magistrátu města Přerova; v části rozhodnutí, kterou zrušil, vrátil Krajský úřad Olomouckého kraje věc Magistrátu města Přerova k novému projednání. Krajský úřad Olomouckého kraje se však nikterak ve výrokové části svého rozhodnutí nevypořádal s odvoláním napadeným výrokem rozhodnutí Magistrátu města Přerova o sankci za přestupek obviněného z přestupku, třebaže se této napadené části rozhodnutí Magistrátu města Přerova věnoval v odůvodnění. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje posléze nabylo právní moci dne 5. 5. 2017.

Ministerstvu spravedlnosti byl jako nadřízenému správnímu orgánu podle § 95 odst. 1 ve spojení s § 178 odst. 2 správního řádu Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 31. 5. 2017 předložen spis Magistrátu města Přerova, sp. zn. 2016/067791/673/PREST, a spisy Krajského úřadu Olomouckého kraje, sp. zn. KÚOK/32768/2017/OMPŠČ-P/611 a sp. zn. KÚOK/92499/2016/OMPŠČ-P/611, k provedení přezkumného řízení ve věci přestupku obviněného z přestupku. Krajský úřad Olomouckého kraje podnět k provedení přezkumného řízení odůvodnil existujícím rozporem výrokové části s odůvodněním rozhodnutí, když se Krajský úřad Olomouckého kraje opomněl ve výrokové části svého rozhodnutí vypořádat s odvoláním napadeným výrokem o sankci za přestupek obviněného z přestupku, zatímco v odůvodnění tohoto rozhodnutí Krajský úřad Olomouckého kraje shledává napadený výrok o sankci zákonným a věcně správným. Krajský úřad Olomouckého kraje proto v podnětu k provedení přezkumného řízení navrhl, aby Ministerstvo spravedlnosti provedlo zkrácené přezkumné řízení podle ustanovení § 98 správního řádu, když porušení právního předpisu je zjevné již ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, a aby svým rozhodnutím vydaným podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušilo rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje pro jeho rozpor s právními předpisy spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti a věc vrátilo.

Protože byl Krajským úřadem Olomouckého kraje podán podnět k přezkumnému řízení, Ministerstvo spravedlnosti dále postupovalo podle § 94 a násl. správního řádu. Podle § 95 odst. 1 správního řádu správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí (provede) z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Předmětem posouzení věci správním orgánem podle § 94 a násl. správního řádu je tedy toliko zákonnost rozhodnutí. V přezkumném řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí odvolacího správního orgánu, lze podle § 95 odst. 3 správního řádu přezkoumat také rozhodnutí vydané správním orgánem 1. stupně. Podle § 96 odst. 2 správního řádu se přitom soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání, přičemž správní orgán je povinen šetřit práva účastníků řízení nabytá z přezkoumávaného rozhodnutí v dobré víře; k vadám řízení, o nichž nelze mít za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Z výše uvedeného vyplývá, že obsahem podnětu k provedení přezkumného řízení není příslušný správní orgán vázán.

Dále podle § 96 odst. 1 správního řádu lze usnesení o zahájení přezkumného řízení vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení na základě prošetření spisového materiálu dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci. Podle § 97 odst. 2 správního řádu nelze rozhodnutí v přezkumném řízení v prvním stupni vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, případně zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu 1. stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu (§ 97 odst. 3 správního řádu). Správní řád dále v § 98 stanoví, že je-li porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků řízení, může správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení; dokazování se zde neprovádí, prvním úkonem v řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního řádu.

Ministerstvo spravedlnosti ve smyslu výše popsaného provedlo předběžné posouzení věci na základě předaného spisového materiálu obou správních orgánů, které ve věci rozhodovaly, a dospělo k závěru, že při vydání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje došlo k porušení právních předpisů. Ministerstvo spravedlnosti na tomto místě využilo možnosti zkráceného přezkumného řízení, neboť v daném případě byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení stanovené v § 98 správního řádu, tj. porušení právního předpisu bylo zjevné ze spisového materiálu a byly splněny i další podmínky stanovené zákonem – právní moc přezkoumávaného rozhodnutí a přezkoumatelnost rozhodnutí, neboť správní řád dané rozhodnutí nevylučuje z přezkoumání v přezkumném řízení a neuplynuly ani lhůty stanovené správním řádem k provedení přezkumného řízení. Rovněž pro objasnění věci nebylo zapotřebí vysvětlení účastníků.

Krajský úřad Olomouckého kraje byl po podání odvolání obviněným z přestupku proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova v celém jeho rozsahu jako odvolací orgán povinen postupovat podle § 89 a násl. správního řádu, tzn. v první řadě přezkoumat soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžadoval-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nebylo lze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, byl povinen nepřihlížet. Následně dospěl-li Krajský úřad Olomouckého kraje k závěru, že napadené rozhodnutí bylo v rozporu s právními předpisy nebo bylo nesprávné, měl napadené rozhodnutí nebo jeho část zrušit a řízení zastavit nebo věc vrátit k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, případně napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Neshledal-li pak Krajský úřad Olomouckého kraje důvod k takovému postupu, měl odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit, případně změnil-li či zrušil-li napadené rozhodnutí jen zčásti, měl jej potvrdit v jeho zbytku.

Krajský úřad Olomouckého kraje však v rozporu s výše uvedeným rozhodl pouze o části odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, třebaže toto bylo obviněným z přestupku napadeno v celém jeho rozsahu, když rozhodnutí, proti němuž odvolání směřovalo, toliko ve výroku, kterým byla obviněnému z přestupku uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč, zrušil a vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, a ve výroku, kterým byl obviněný z přestupku uznán vinným z přestupku dle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o střetu zájmů, potvrdil. Krajský úřad Olomouckého kraje tak zcela opomněl rozhodnout o odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova co do výroku, kterým byla obviněnému z přestupku uložena za spáchaný přestupek sankce –

pokuta ve výši 5000 Kč, ačkoliv jej k takovému postupu povinovalo ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, podle něhož rozhodne-li odvolací orgán o podaném odvolání tak, že napadené rozhodnutí změní nebo zruší jen zčásti, *ve zbytku jej potvrdí*. Závěr Krajského úřadu Olomouckého kraje, dle něhož se ztotožnil s výrokem o sankci rozhodnutí Magistrátu města Přerova a dle něhož v této části rozhodnutí Magistrátu města Přerova neshledal nezákonnost či věcnou nesprávnost, lze přitom vyčíst toliko z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, jež se tak nachází v diskrepanci s jeho výrokovou částí. Z uvedeného důvodu a na základě výše popsaného rozhodlo Ministerstvo spravedlnosti tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozhodnutí vydaného ve zkráceném přezkumném řízení.

V souladu s § 99 odst. 2 správního řádu pak Ministerstvo spravedlnosti určilo, že účinky rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, neboť jde o rozhodnutí, kterým byla účastníkovi řízení uložena povinnost a okolnosti případu neodůvodňují jiné řešení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat rozklad k ministru spravedlnosti ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí, a to podáním (s potřebným počtem stejnopisů) učiněným u Ministerstva spravedlnosti, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2.

JUDr. Jiří Kapras
pověřen výkonem funkce ředitele odboru střetu zájmů

Rozdělovník:

Účastníku řízení:

1. prostřednictvím
svého zmocněnce Mgr. Dana Pospíšila, advokáta se sídlem AK Sokolská tř. 21,
Ostrava (IS DS: d24gjkj)

Na vědomí:

2. Magistrát města Přerova, odbor evidenčních správních služeb a obecního
živnostenského úřadu, oddělení přestupků, Bratrská 34, 750 11 Přerov 2, pracoviště
Smetanova 7, 750 11 Přerov 2
3. Krajský úřad Olomouckého Kraje, odbor majetkový, právní a správních činností,
oddělení přestupkové, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc – s tím, že spisový
materiál bude zaslán po právní moci rozhodnutí